

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 71 0 П 190093 17 Спп
Бања Лука, 11.9.2017. године

Врховни суд Републике Српске, одлучујући о захтјеву Основног суда у Бањој Луци за рјешавање спорног правног питања у парничном предмету тог суда број 71 0 П 190093 17 П 2, на основу одредби члана 61в. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“ број 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09 и 61/13, даље: ЗПП), члана 18. Правилника о унутрашњем судском пословању („Сл. гласник РС“ број 19/14) те члана 4. став 4. и члана 12. Правилника о раду судских одјељења (број 118-0-СуI-14-000 458 од 06.02.2015. године), на сједници Грађанско - управног одјељења одржаној дана 11.9.2017. године донио је

О Д Л У К У

Одбацује се захтјев Основног суда у Бањој Луци за рјешавање спорног правног питања у парничном предмету тог суда број 71 0 П 190093 17 П 2, које гласи: „Да ли смрт једне странке код нужног супарничарства на истој страни доводи до неуредности тужбе у цјелини и да ли се ради о отклоњивом или неотклоњивом недостатку?“

Образложење

У предметној правној ствари тужитељ Р.М. из Л., кога заступа пуномоћник Г.Ш., адвокат из Б.Л., је Основном суду у Бањој Луци поднио тужбу против тужених Општине Л., Р.Б. и Ј.П. из Л., С.Б., З.Л. и З.М. из Р., С.Г. из Б.Л. и Р.М. из О., ради утврђења права својине на некретнинама путем грађења.

Основни суд у Бањој Луци је рјешењем бр. 71 0 П 190093 14 П од 25.4.2016. године ову тужбу одбацио с образложењем да је тужена З.Л. умрла прије подношења тужбе, а да се тај процесни недостатак не може отклонити. Против тог рјешења тужитељ је изјавио жалбу коју је Окружни суд у Бањој Луци рјешењем бр. 71 0 П 190093 16 Гж од 09.6.2017. године усвојио и укинуо првостепено рјешење те предмет вратио првостепеном суду на поновни поступак с налогом да се тужитељ позове да уреди тужбу тако што ће умјесто умрле тужене означити њене насљеднике.

Првостепени суд није поступио по упуту другостепеног суда, како то прописује члан 228. ЗПП, већ је предмет доставио Врховном суду Републике Српске са приједлогом за рјешавање спорног правног питања које гласи „Да ли смрт једне странке код нужног супарничарства на истој страни доводи до неуредности тужбе у цјелини и да ли се ради о

отклоњивом или неотклоњивом недостатку?“. Из садржаја тог приједлога се може закључити да се првостепени суд не слаже са заузетим становиштем другостепеног суда да се у конкретном случају ради о недостатку тужбе који се може отклонити, при чему се тај суд позвао на једну другу одлуку Окружног суда у Бањој Луци из 2016. године као и схватања Врховног суда Федерације БиХ.

Према одредби чл. 61а. ЗПП, поступак за рјешавање спорног правног питања се покреће уколико пред првостепеним судом у већем броју предмета постоји потреба да се заузме став према спорном правном питању које је од значаја за одлучивање о предмету поступка пред првостепеним судовима. Поступак захтјевом покреће првостепени суд по службеној дужности или на приједлог странке. Свако другачије тумачење наведене одредбе би било прешироко и довело би до ситуације да би у било ком предмету суд и странке могли тражити рјешавање било ког спорног правног питања.

У конкретном случају захтјев је поднио првостепени суд и то након што је у овом предмету у првом и другом степену заузет став о спорном правном питању, па је очигледно да предметни захтјев за рјешавање спорног правног питања не испуњава услове из одредбе члана 61а. ЗПП за мериторно рјешавање. Наиме, одредбе ЗПП о поступку рјешавања спорног правног питања омогућавају да Врховни суд Републике Српске само прије доношења првостепене одлуке узме одређени предмет у разматрање и заузме правни став о претходном правном питању које има прејудицијелни значај за одлучивање у већем броју предмета. У овом случају је захтјев за рјешавање спорног правног питања стављен након што је усвојена жалба тужитеља у којој се указивало да је првостепени суд заузео погрешан став о том правном питању. Дакле, став о предметном спорном правном питању су нижестепени судови већ заузели, али су њихови ставови контрадикторни.

Правилним тумачењем одредби чл. 61а. - 61ђ, ЗПП, које уређују поступак за рјешавање спорног правног питања, се долази до закључка да је искључена примјена овог института када постоје различити ставови првостепеног и другостепеног суда о одређеном правном питању. Исто тако, разлог за покретање поступка рјешавања спорног правног питања не може бити постојање различитих одлука другостепеног суда у погледу тог питања, јер то не произилази из напријед цитираних одредби ЗПП. У таквој ситуацији Врховни суд Републике Српске може изразити своје становиште о спорном питању само приликом одлучивања поводом изјављене ревизије против тих другостепених одлука.

Из ових разлога Грађанско - управно одјељење Врховног суда Републике Српске је одлучило као у изреци, примјеном одредбе члана 61в. став 1. ЗПП.

Предсједник Грађанско-управног одјељења
Стака Гојковић